

her i Folketinget. De to spørgsmål hænger ikke sammen, og det vil jeg derfor ikke tage ind i dag.

Jeg har allerede bedt statsministeren om at komme op og redegøre for de ting, der bl.a. er nævnt i ritzautelegrammet, og jeg vil naturligvis understrege, at det er helt afgørende for Enhedslisten, at vi i dag her under denne debat får en udtømmende og tilfredsstillende forklaring på, hvordan regeringen har tænkt sig at sikre, at de løfter, som blev givet inden den 28. september, også bliver opfyldt i forhandlingerne om den kommende Nicetraktat. Det vil vi stå fast på. Det kan jeg forstå at hr. Thulesen Dahl også vil stå fast på, og jeg lever i det håb resten af den her debat, at når det kommer til stykket, så vil statsministeren også komme herop på talerstolen og dokumentere, at regeringen faktisk også har tænkt sig at gøre det. Jeg vil i hvert fald ikke drage nogen konklusion endegyldigt på det spørgsmål, før den her debat er slut.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg forstår til fulde, at der ikke er nogen direkte sammenhæng mellem afstemningen om euroen og støtte til regeringen, men Enhedslisten må vel være enig i, at hvis man for alvor skal sikre, at løfter bliver opfyldt, jamen så er der nogle, for hvem taburetterne er så vigtige, at det faktisk betyder noget, at man diskuterer det her. Og spørgsmålet er jo, hvor mange gange Enhedslisten vil drage i valgkamp med statsministeren som Pinocchio, uden at det har nogen som helst konsekvenser i forhold til, om manden kan blive siddende på sin post. Det er jo det, det handler om.

Og der forstår jeg selvfølgelig dilemmaet fuldt ud, det skal ikke være nogen hemmelighed. Men sagen er vel, at det får nogle konsekvenser på et eller andet tidspunkt. Der må vel være et eller andet tidspunkt, hvor kæden hopper af. Og jeg vil tro, i hvert fald fra vores position, at det vil have en betydning, at man også diskuterede sådan nogle ting.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg kan kun gentage, at Enhedslisten ikke agter at blande diskussionen om resultatet af folkeafstemningen den 28. september og så regeringens fremtid sammen. De to ting var adskilt før den 28. september og er det som følge deraf også efterfølgende under den her debat i dag.

Men jeg vil gerne gentage, at Enhedslisten ser med meget stor alvor på den besvarelse, som vi håber at statsministeren vil komme herop og give om lidt; vi ser med meget stor alvor på det, for der blev af den socialdemokratiske ordfører under formiddagens debat rejst tvivl om, hvorvidt regeringen er indstillet på at vedstå de løfter, som den gav under valgkampen. Den tvivl må afklares, inden den her debat er slut.

Og mere har jeg sådan set ikke på nuværende tidspunkt at svare til hr. Kristian Thulesen Dahl, men vender tilbage inden debatten er slut.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Jann Sjursen som ordfører.

Jann Sjursen (KRF):

Et gennemgående tema i statsministerens åbningstale var det holdbare samfund. Jeg vil gerne kvittere for, at statsministeren både talte om vort fælles værdigrundlag, og om det fælles ansvar for at udvikle Danmark, hvor andet og mere end blot økonomisk fremgang binder os sammen.

Det er temaer, som vi i Kristeligt Folkeparti er meget optaget af, og som vi også anser som helt fundamentale. Vi bor i et rigt land. Økonomisk og materielt hører den danske befolkning til de allerbedst stillede i denne verden. Det skulle give os mulighed for at opbygge et godt og trygt samfund, hvor der er plads til alle.

Men virkeligheden ser anderledes ud. Mange danskere oplever, at utryghed og ensomhed kaster skygge ind over deres liv, og der bliver stadig flere misbrugere og udstødte.

Jeg er ikke i tvivl om, at mange af vores problemer skyldes, at vi har mistet nogle grundlæggende menneskelige værdier. De er blevet erstattet af en økonomisk tankegang, som er kommet til at præge det danske samfund mere og mere. Velstandstænkningen er løbet af sporet. Økonomien er blevet et mål i sig selv i stedet for et middel. Visionerne for fremtidens samfund er blevet kvalt i vækstrater, statistikker og vismandsrapporter. Og det var i øvrigt også præcis, hvad der skete i eurovalgkampens sidste uge, hvor EU-visionerne og værdierne fuldstændig blev søgt overtrumfet af økonomiske argumenter. Heldigvis dog uden held.

Desværre gik det lidt på samme måde i statsministerens tale i tirsdags. Da han nåede til de få linjer, som blev brugt til at tale om familien, kunne man konstatere, at værdierne forsvandt